

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu Jozefa Strkáča, nar. [REDACTED], bytom Horné Srnie, [REDACTED], zastúpeného Združenie na ochranu práv občana – AVES so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Bratislava, Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odklade jeho vykonateľnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. októbra 2017, č.k. 14Csr/1/2016–59, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že z r u š u j e rozhodcovský rozsudok zo dňa 28.12.2015, sp. zn. RK-PC-934/15-EK, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Viktória arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zriadený Záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Viktória arbiter, Z.Z.P.O., v konaní pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho i prvoinštančného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Rozsudkom zo dňa 11. októbra 2017, č.k. 14Csr/1/2016–59 súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 28.12.2015, sp. zn. RK-PC-934/15-EK, vydaného Stálym rozhodcovským súdom Viktória arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zriadený Záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Viktória arbiter, Z.Z.P.O., v konaní pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom, a návrh žalobcu na odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 21.02.2014 žalobca požiadal písomne žalovaného o úver 360 eur, splatný v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) po 19,29 eur. Celkove sa mal zaviazat' zaplatiť žalovanému za úver celkovú čiastku 810,18 eur, ročná úroková sadzba predstavovala 70,02%. Žalovaný schválil žalobcovi úver a uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500041108, na základe ktorej mu poskytol úver (úverový limit) 360 eur, ktorý mal splácať v 42 mesačných splátkach po 19,29 eur, schválená výška revolvingu 216,69 eur. Celková čiastka, ktorú musel zaplatiť, predstavovala sumu 810,18 eur. RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) za úver predstavovala 68,29%, ročná úroková sadzba bola 70,02%, u revolvingu vo výške 76,21%, priemerná RPMN za úver 46,30%. Prvá splátka mala byť splatná 01.04.2014 a posledná dňa 01.09.2017. Odplata za poskytnutie služby podľa čl. 8 ods.8.1. písm. a/ (odklad splátok) dohody o poskytnutí služby predstavovala sumu 51,74 eur. Dňa 25.08.2015 sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu obrátil so žalobou o plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041108 proti žalovanému (v tomto spore žalobcovi) žalobcovi na Stály rozhodcovský súd Victoria arbiter v Žiline so sídlom Framborská č. 3605, Žilina. Dňa 28.12.2015 Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter so sídlom v Žiline sp.zn. RK-PC-934/15-EK zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 632,48 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a s úrokom z omeškania 0,55% ročne z čiastky: 19,29 eur od 02.04.2014 do 08.04.2014, 19,29 eur od 02.05.2014 do 08.05.2014, 19,29 eur od 02.06.2014 do 04.06.2014, 19,29 eur od 02.07.2014 do 10.07.2014, 19,29 eur od 02.08.2014 do 28.12.2014, 11,52 eur od 29.12.2014 do 25.01.2015, 19,29 eur od 02.09.2014 do 25.01.2015, 7,92 eur od 26.01.2015 do 26.02.2015, 19,29 eur od 02.10.2014 do 26.02.2015, 4,32 eur od 27.02.2015 do 30.03.2015, 19,29 eur od 02.11.2014 do 30.03.2015, 0,72 eur od 31.03.2015 do 19.05.2015, 19,29 eur od 02.12.2014 do 19.05.2015, 13,83 eur od 20.05.2015 do 02.06.2015, 7,23 eur od 03.06.2015 do

14.07.2015, 4,87 eur od 15.07.2015 do 09.08.2015, 2,51 eur od 10.08.2015 do zaplataenia, 19,29 eur od 02.01.2015 do zaplataenia, 19,29 eur od 02.02.2015 do zaplataenia, 597,99 eur od 23.02.2015 do zaplataenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo čiastku vo výške 360 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z čiastky 632,48 eur až do zaplataenia, náklady spojené s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky 59,87 eur a trovy konania vo výške 31,80 eur poplatku za rozhodcovské konanie a 119,74 eur trovy právneho zastúpenia a vo zvyšku žalobu zamietol. všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku považoval súd prvej inštancie za zrejmé, že rozhodcovský súd považoval dojednanú rozhodcovskú zmluvu za platnú, aplikoval na predmetný zmluvný vzťah právne normy o ochrane spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení, maximálnu výšku odplaty za úver a sankcií) a doručoval žalobu výzvou zo dňa 09.10.2015 na vyjadrenie žalovaným, ktorý sa k nej vyjadril a jeho námietkami o neplatnosti rozhodcovskej doložky sa v odôvodnení dôsledne zaoberal. Na základe dokazovania rozhodcovský súd považoval požadovanú odplatu za úver za súladnú so zákonom a vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Rozhodcovský rozsudok žalovaný prevzali dňa 22.01.2016. Dňa 29.01.2016 bola žalovaným podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklad jeho vykonateľnosti. Žalobca sa žalobou podanou v zákonnej lehote domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter v Žiline sp.zn. PK-PC-934/15-EK zo dňa 28.12.2015. Súd prvej inštancie uviedol, že sa zaoberal všetkými námietkami žalobcu a dospel k záveru, zhodnému so Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter v Žiline, že jeho právomoc prejednať spor zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041108 zo dňa 21.02.2014 bola daná, a to na základe platnej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 21.02.2014, uzatvorenej medzi „účastníkmi“. Rozhodcovská zmluva bola dojednaná individuálne, na osobitnom liste a bola uzatvorená alternatívne, teda s možnosťou žalobcu ako spotrebiteľa obrátiť sa aj na všeobecný súd. Z ust. § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka vyplýva jednoznačne, že za neprijateľné zmluvné podmienky sú považované tzv. výlučné rozhodcovské doložky, teda tie, ktoré neumožňujú spotrebiteľovi riešiť spory zo zmluvy inak než v rozhodcovskom konaní, čo však nebol tento prípad. Žalobca mohol uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere aj bez uzavretia rozhodcovskej zmluvy, čo jednoznačne vyplýva z článku 2 Rozhodcovskej zmluvy a mal možnosť aj po jej uzavretí od Rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia písomne odstúpiť bez toho, aby to malo vplyv na záväzok zo zmluvy o revolvingovom úvere (článok 7 rozhodcovskej zmluvy.) Obe zmluvy (o revolvingovom úvere a rozhodcovskú zmluvu) mal

žalobca po ich podpise k dispozícii v písomnom vyhotovení, a z obsahu čl. 8 Rozhodcovskej zmluvy vyplýva podrobný popis konania na rozhodcovskom súde, vrátane možnosti uplatnenia procesných práv účastníkov, možnosti obrátiť sa na advokáta, poučenie o opravných prostriedkoch a odkaz na zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (účinného v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy), podľa ktorého sa na danom súde postupuje. Z obsahu čl. 5 Rozhodcovskej zmluvy jednoznačne vyplýva, aké spory medzi zmluvnými stranami sa budú podľa tejto rozhodcovskej zmluvy riešiť v rozhodcovskom konaní a je zrejmé, na ktorý zmluvný vzťah rozhodcovská zmluva odkazuje (číslo zmluvy o revolvingovom úvere 8500041108 (číslo zmluvy je uvedené dokonca v záhlaví zmluvy)), takže tvrdenie o neplatnosti zmluvy z dôvodu jej neurčitosti neobstojí. Z čl. 5 vyplýva, že výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na tej strane, ktorá podáva žalobu, takže rovnosť sporových strán bola zabezpečená a žiaden z navrhovaných rozhodcovských súdov sa nenachádzal v neprimeranej vzdialenosti od bydliska žalobcu (3 sudy mali sídlo v Bratislave a jeden v Žiline). Tvrdenie žalobcu, že sa nemohol oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu taktiež nemožno považovať za akceptovateľné, pokiaľ bol spôsobilý sa s podmienkami oboznámiť a poukazovať na ne ako na neprijateľné v lehote od 22.01.2016 do 29.01.2016 (od doručenia rozhodcovského rozsudku do podania žaloby o jeho zrušenie na tunajší súd), čo je 7 dní. Z toho plynie záver, že s podmienkami rozhodcovského súdu bol schopný sa oboznámiť a aj si ich preštudovať v lehote 14 dní na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy, ktorá plynula od uzavretia zmluvy a nič mu nebránilo od rozhodcovskej zmluvy v tejto lehote odstúpiť, pokiaľ ňou nechcel byť viazaný, čo však neurobil. Súd vzhľadom na vyššie uvedené posúdil Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 21.02.2014 ako platnú, zrozumiteľnú a určitý právny úkon. Z obsahu rozhodcovského rozsudku sp.zn. RK-PC-934/15-EK zo dňa 28.12.2015 vyplýva, že Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter v Žiline posúdil zmluvný vzťah uzavretý medzi účastníkmi a vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500041108 zo dňa 21.02.2014 ako vzťah spotrebiteľský a z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že sa ochranou spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany dôsledne zaoberal a aplikoval predpisy platné a účinné v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (zákon č. 129/2010 Z.z.), a skúmal aj prijateľnosť dojednaných zmluvných podmienok z hľadiska požadovanej výšky odplaty za úver, vrátane uplatnených sankcií (zmluvných pokút a úrokov z omeškania). Rozhodcovský súd skúmal, aj koľko bolo na úver po podaní žaloby zaplatené, a v danom prípade by rovnako postupoval aj všeobecný súd. Pokiaľ ide o výšku RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) 68,29% ročne pri poskytnutom úvere 360 eur, splatnom v 42 splátkach po 19,29 eur a celkovú odplatu, ktorú mal žalobca zaplatiť v sume 810,18 eur, táto

sa môže javiť ako privysoká. Avšak súd dospel k záveru, že dojednaná odplata nie je v rozpore s ust. § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, pretože odplata podstatne neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Banky takýto typ úveru (revolving) v danom mieste a čase neposkytovali, okrem toho išlo o nezabezpečený právny vzťah poskytovaný nebankovými spoločnosťami a miera rizikovosti úhrady dlhu bola vyššia ako u bežných finančných produktov, poskytovaných bankovými inštitúciami a uvedená skutočnosť sa následne premietla aj do ročnej percentuálnej miery nákladov v analogických prípadoch, na čo poukázal aj rozhodcovský súd. Treba v tejto súvislosti poukázať na to, že výška úveru, jeho odplata ako aj RPMN a priemerná RPMN boli v zmluve uvedené výraznejším písmom ako ostatný text. Súd neuznal námietky žalobcu ohľadne neprijateľnosti zmluvne dojednaných podmienok vrátane zmluvnej pokuty za relevantné. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bolo aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. 8500041108, ktoré obsahovalo presnú špecifikáciu úveru, ako aj výšku, počet a termíny splátok, pričom splátky boli splatné mesačne, vždy k 1.dňu v mesiaci počnúc 01.04.2014 a končiac 01.09.2017. V danom prípade mal súd preukázané, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli aj zmluvné dojednania žalovaného a v čl. 13 Zmluvy o revolvingovom úvere a žalobca svojím podpisom potvrdil, že sa týmito podmienkami bude riadiť. Súčasťou zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere boli aj ustanovenia, týkajúce sa sankcií, uvedených v bode 14., teda úrokov z omeškania a zmluvných pokút. Sankcie teda boli zmluvnými stranami platne písomne dojednané. Žalobca bol oprávnený v prípade omeškania s platením dlhu, ku ktorému nepochybne došlo už pri splátke č. 1, uplatňovať aj zmluvne dojednané zmluvné pokuty vo výške 0,04% denne. V danom prípade bolo Krajským súdom v Nitre pod sp.zn. 15Cob/194/2010 z 13.10.2010 judikované, že za prijateľnú sa považuje zmluvná pokuta vo výške 0,1% denne, takže pokuta vo výške 0,04% denne nemôže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ostatné sankcie pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania boli rozhodcovským súdom posúdené v súlade s ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení a priznané len v zákonnej výške. Súd teda nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali rozhodcovský rozsudok zrušiť a nezistil ani existenciu dôvodov uvedených v § 45 ods.3 zák.č. 335/2014 Z.z. a žalobu ako nedôvodnú zamietol a taktiež zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok) podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto mu priznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca je toho názoru, že rozhodcovský súd, ako aj súd prvej inštancie sa dôsledne nezaoberali a neaplikovali zákon č. 129/2010 Z.z., zákon č. 250/2007 Z.z. a Občiansky zákonník. Žalovaný ako veriteľ mal zaslať žalobcovi Oznámenie o schválení úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500041108, kde mu uviedol všetky údaje o schválenom úvere, čo sa týka čísla Zmluvy o RÚ. Žalovaný nepreukázal listinným dôkazom, že žalobcovi doručil Oznámenie o schválení úveru s inými údajmi o schválenom úvere, ako požadoval žalobca v bode 5. žiadosti/zmluvy. Z obsahu žiadosti/zmluvy predloženej žalovaným je zrejmé, že údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5. sú vyplnené predtlačným písmom pred podpisom žiadosti/zmluvy, avšak údaje o schválenom revolvingovom úvere v bode 6. sú doplnené žalovaným písaným písmom. Žalobcovi mal byť poskytnutý revolvingový úver tak, ako je to uvedené v bode 5 a 6 žiadosti/zmluvy vo výške 189,81 eur pri úverovom limite 360,00 eur. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi však vyplýva, že schválená výška revolvingu predstavuje sumu 216,69 eur. Oznámenie veriteľa o schválení úveru uvádza celkovo dve hodnoty RPMN a jednu hodnotu priemernej hodnoty RPMN v ich percentuálnom vyjadrení, ktoré sa líšia. Ak žalovaný mienil so žalobcom uzavrieť nový záväzkovo-právny vzťah, bolo potrebné to uskutočniť spôsobom predpísaným v zákone o spotrebiteľských úveroch s presnou špecifikáciou práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu a so všetkými požadovanými zákonnými náležitosťami, ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Nedodržaním predpísanej písomnej formy žiadosti/zmluvy o úvere nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalovaný domáhal priznania svojho nároku. Zmluva o revolvingovom úvere je neplatná s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a už vôbec nie o zmluvnej pokute, či poplatkoch, na ktoré si žalovaný robil nárok v zmysle jeho sadzobníka. Ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh Zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom. Preto treba mať za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere (revolvingovom úvere) uzavretá nebola. V žiadosti/zmluve

v bode 5.a 6. je uvedená výška poskytnutého revolvingu 189,81 eur, avšak v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500041108 je uvedená schválená výška revolvingu 216,69 eur a teda RPMN nemôže korešpondovať s uvedenou RPMN ani v žiadosti/zmluve a ani v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500041108. Nakoľko bod 5.návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy je návrh, ktorý bol žalobcom adresovaný žalovanému s určitými konkrétnymi požiadavkami, avšak žalovaný tento návrh prejednal s tým, že podmienky uverejnil a uviedol v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere, čo nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu žalobcu (teda návrh nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu žalobcu - teda návrhu ako bol formulovaný v jeho žiadosti v bode 5.) v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň išlo o nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy. Posudzovaná žiadosť/zmluva má však aj ďalšiu vadu, ktorá by spôsobovala, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to, že síce obsahuje uvedenie počtu splátok úveru ale neobsahuje uvedenie konečnej splatnosti úveru. Za toto uvedenie nemožno chápať dátum uvedený v listine s názvom „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500041108.“ Pokiaľ spomínané podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nie je možné ho považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Z obsahu spisu nevyplýva, či žalovaný riadne doručil žalobcovi výzvu na úhradu dlžných splátok s upozornením veriteľa na možnosť uplatnenia veriteľa úver predčasne zosplatiť s upozornením, že vyhlásením predčasnej splatnosti dôjde k strate výhody splátok, a to pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti. Z obsahu spisu taktiež nevyplýva, či následné vyhlásenie predčasnej splatnosti a strata výhod splátok bola v skutočnosti žalobcovi doručená. Z rozhodcovského konania, s ktorým sa stotožnil aj súd prvej inštancie vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 14 bod 14.1. zmluvy vo výške 0,04% denne. Zo žiadosti/zmluvy a ani z oznámenia veriteľa o schválení úver však nevyplýva, že by predmetné listiny obsahovali čl. 14 bod 14.1. Žiadosť/zmluva totiž končí bodom 13. a oznámenie veriteľa o schválení úveru číselné bodovanie nemá. Dohoda účastníkov v Zmluvných dojednaniach Zmluvy vyžadovala pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis dlžníka (žalobcu). Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné ako celok. Pre absolútnu neplatnosť Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere nemohol žalovaný uplatniť ani žiadnu zmluvnú pokutu, iné poplatky ani žiadne ostatné nároky. Súd prvej inštancie prehliadol, že v tomto prípade ide o zavádzajúcu RPMN. Údaj o výške RPMN je uvádzaný dvoma odlišnými

spôsobmi. Pri klasickom úvere je úroková sadzba uvedená vo výške 70,02%, ku ktorej má prináležať výška RPMN 68,29%. Pri revolvingu je výška RPMN uvedená 70,02% a úroková sadzba 76,21%. Je absurdné, aby bola výška RPMN nižšia ako úroková sadzba, pretože do výšky RPMN je zahrnutý aj úrok. Súd taktiež prehliadol, že odplata vo výške 51,74 eur nie je jediná odplata, ktorú mal žalobca žalovanému zaplatiť, ale žalobca mal žalovanému zaplatiť aj odplatu v podobe 70,02% ročného úroku. Súd uvádza, že banky takýto typ úveru (revolving) v danom mieste a čase neposkytovali. Banky poskytujú úvery typu revolving ako debet na účte resp. povolené prečerpanie. V tomto prípade ale ide o klasický úverový vzťah. Úrokové miery podobných úverov predstavovali 12,79% p.a. Z toho je zrejmé, že žalovaným požadovaný úrok v danom prípade bol viac ako päťnásobne vyšší, preto ho považuje za rozporný s dobrými mravmi. Ustanovenia týkajúce sa sankcií (úrokov z omeškania a zmluvných pokút) má súd prvej inštancie preukázané zo Zmluvných dojednaní Zmluvy, ktoré nie sú datované, sú nečitateľné, sú určené pre revolvingové úvery a nie pre klasické úvery a navyš nie sú žalobcom ako dlžníkom podpísané. Nemôže existovať ani dohoda strán o výške úrokov z omeškania a už vôbec nie dohoda o zmluvnej pokute. Žalobca si so žalovaným nedojednal žiadnu písomnú zmluvnú pokutu podľa § 544 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nevenoval žiadnu pozornosť posudzovaniu schopnosti splácať úver žalobcom za dohodnutých podmienok, čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona a uvedené je v zmysle § 11 ods. 2 sankcionované tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nie je zřejmý záver súdu prvej inštancie čo sa týka dohodnutých zmluvných pokút a úrokov z omeškania, najmä keď je zdôvodnený len na základe tvrdení žalovaného, že zmluvné pokuty a úroky z omeškania boli písomne dohodnuté, čo však preukázané nie je, ako aj nie je riadne preukázané, či došlo k platnému uzavretiu zmluvného vzťahu, nakoľko strany obojstranne uzavreli len žiadosť o revolvingový úver, pričom žalovaný poskytol žalobcovi klasický úver a vzťah medzi účastníkmi konania tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že tvrdenia žalobcu nie sú dôvodné. Je logické, že údaj o výslednej RPMN bude miernym spôsobom odlišný od údajov o priemernej RPMN, nakoľko RPMN úveru v zmysle zákonnej konštrukcie možno určiť až po jeho schválení a vychádza zo zákonného vzorca, do ktorého sú vložené údaje dojednané stranami (napríklad výška úveru), ale aj údaje, ktoré v čase podania žiadosti o úver známe nie sú (napr. dátum vyplatenia úveru). To, že zmluva obsahuje dva údaje RPMN, je logické, nakoľko okrem schváleného úveru predpokladá aj možnosť poskytnutia revolvingu. Oznamenie veriteľa o schválení úveru predstavuje

dokument, ktorý ma informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami. Oznámenie neobsahuje žiadne „nové“ zákonné zmluvné náležitosti, ale potvrdenie už dohodnutých náležitostí v zmluve. Žalovaný pripúšťa, že v uvedenom prípade došlo v oznámení veriteľa v dôsledku neúmyselných okolností k uvedeniu nesprávneho údajov o schválenej výške revolvingu, čo však nemá vplyv na platnosť údajov dojednaných v bode 5 a 6 Zmluvy (s ohľadom na charakter predmetnej listiny). Žalobca sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v oblasti (ne)uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, ktoré malo byť obsiahnuté až v Oznámení veriteľa o schválení úveru a nebolo podpísané dlžníkom. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o tom, že poskytnutý úver nemožno považovať za revolvingový. Ustanovenia (náležitosti) týkajúce sa revolvingu sú obsiahnuté v návrhu na uzatvorenie zmluvy (bod 5), ako aj v akceptácii návrhu (bod 6), pričom podmienky poskytnutia revolvingu, jeho prípadného vypovedania a pod. sú obsiahnuté v zmluvných dojednaniach úveru. Dojednanie o možnosti zosplatnenia úveru bolo inkorporované v Zmluvných dojednaniach, ktoré je pre nutné považovať za súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, pokiaľ ide o námietku v oblasti nepodpísania zmluvných dojednaní. Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú sám žalobca považuje za relevantný právny dokument a ktorá obsahuje inkorporačnú doložku vo vzťahu k Zmluvným dojednaniam, bola riadne podpísaná, pričom predmetný odkaz je umiestnený na rubovej strane listiny nad podpisovou doložkou. Výška RPMN môže byť nižšia ako výška ročnej úrokovej sadzby. Žalobca v ďalšom obsahu podania nesprávne zamieňa výšku ročnej úrokovej sadzby s odplatom za možnosť odkladu splátok podľa individuálne dojedanej Dohody o poskytnutí služby. Odplata za predmetné dojednanie bola započítaná s výškou poskytnutého úveru a z dôvodu jej dobrovoľného charakteru nebola zahrnutá ani do výpočtu RPMN. Popiera pravdivosť tvrdení o neskúmaní bonity žiadateľa o úver. Pred vyplnením žiadosti je o podmienkach úveru informovaný aj prostredníctvom Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Namietal, že žalovaný sa nevyjadril k podstatnej náležitosti, a to k pomeru ročná úroková sadzba - ročná percentuálna miera nákladov. Nárok žalovaného v súvislosti so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne

považuje za nedôvodný. Nejde o platne dojednanú zmluvnú pokutu. Poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmluvná pokuta nebola v danom prípade individuálne dojednaná, ale je súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. podľa 388 C.s.p. zmeniť z týchto dôvodov:

6. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l).

7. Podľa § 45 ods.1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

8. Odvolací súd skúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy, ako mu ukladá citované ust. § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalobca sa od počiatku sporu (v žalobnej odpovedi) bráni konaniu rozhodcovského súdu, namieta jeho právomoc z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodcovský súd sa v predložennom rozsudku zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy a dospel k záveru o jej platnosti, s ktorým záverom sa stotožnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

10. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k opačnému záveru a síce, že

rozhodcovská zmluva uzatvorená stranami dňa 21.02.2014 je neplatná.

11. Podľa § 879s Občianskeho zákonníka ustanovenia tohto zákona (zákona č. 335/2014 Z.z) sa použijú na spotrebiteľskú zmluvu uzavretú po 31. decembri 2014.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2014 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

13. Súd prvej inštancie považoval rozhodcovskú zmluvu za platne dojednanú z dôvodu, že podľa jeho názoru bola dojednaná na osobitnom liste a bola uzatvorená alternatívne teda s možnosťou žalobcu obrátiť sa aj na všeobecný súd. Vychádzal pritom z čl. 5 rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanovením Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní pred niektorým v zmluve uvedených stálych rozhodcovských súdov. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

14. Rozhodcovská zmluva uzavretá stranami sporu je síce uzavretá na samostatnej listine, avšak je formulárová. Ide o formulár, do ktorého sa len dopĺňajú údaje o dlžníkovi a o úverovej zmluve bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Je vopred pripravená veriteľom, obsahuje náležitosti rovnaké ako v množstve ďalších prípadov, ktoré sú odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Zmluva nijako nespĺňa kritériá individuálnosti, či jednotlivého prístupu s ohľadom na potreby konkrétneho spotrebiteľa. Je zjavné, že ide o formulárovú zmluvu, opakovane uzatváranú so spotrebiteľmi, s vopred určenými podmienkami, ktorá jednoznačne podlieha skúmaniu existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka.

15. Rozhodcovská zmluva bola navyše žalobcovi predložená súčasne (v ten istý deň) so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou, a teda žalobca mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a v konečnom dôsledku ani nemusel vedieť o tom, že uzatvára rozhodcovskú zmluvu napriek tomu, čo bolo v zmluve deklarované. Z predložených listinných dôkazov teda nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takomto znení výslovne vymienil žalobca a vzhľadom na charakter zmluvy možno len ťažko predpokladať, že by žalobca mal možnosť do obsahu zmluvy

akýmkoľvek spôsobom zasahovať. K ďalším indikátorom svedčiacim o neindividuálnosti rozhodcovskej zmluvy patrí skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v čase vyššej bdlosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu teda v čase, keď spotrebiteľ často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť.

16. Smernica Rady Európskej únie č. 93/13 EHS z 05.04.1993 považuje riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní za ustanovenie neprimerané, pretože podnikateľ ako jedna zmluvná strana spotrebiteľskej zmluvy tým zneužíva svoje silnejšie postavenie, ktoré je dané najmä tým, že spotrebiteľ nie je schopný presadiť zmeny formulárových zmluvných podmienok a v prípade úverových zmlúv, často koná pod tlakom finančnej tiesne, čím veriteľ získava neprimerané výhody. O nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú podmienku a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora EÚ (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05).

17. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste.

18. V dôsledku uvedených skutočností odvolací súd nepovažuje rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah, teória aj prax navyše označujú aj za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej nerovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu aj v rámci exekučného konania, pokiaľ ide o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takom prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.02.2011 sp. zn. IV ÚS

55/2011).

19. Za nesprávne považuje odvolací súd aj právne závery súdu prvej inštancie o platnosti rozhodcovskej zmluvy, ku ktorým dospel v súvislosti s neodstúpením žalobcu od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia. Odvolací súd uvádza, že zmluvná podmienka sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že s ňou spotrebiteľ nevyjadří nesúhlas a dodatočne neodstúpi. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012, sp. zn. 6 CoE 256/2012 nevyužitie odstúpenia od neprijateľnej rozhodcovskej doložky nerobí doložku individuálne vyjednanou, odstúpenie od zmluvnej podmienky prichádza do úvahy za predpokladu, že je platná. Odstúpiť od zmluvy tak bolo možné iba v prípade, že by bola zmluva platná. Od počiatku absolútne neplatnej zmluvy sa účinne odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na jej dodatočné zrušenie.

20. Odvolací súd zároveň dodáva, že, kto mlčí tam, kde nie je povinný sa vyjadriť, nie je možné toto jeho mlčanie považovať ani za súhlas, ani za nesúhlas. Dodávateľ núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednávania veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995).

21. Odvolací súd v súvislosti s posúdením rozhodcovskej zmluvy uzavretej žalovaným ako neplatnej poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 20. júna 2018 č.k. IV. ÚS 371/2018-43. V citovanom uznesení ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnené sťažnosti žalovaného proti zamietavým rozhodnutiam všeobecných súdov v exekučných veciach, ktoré posúdili rozhodcovské zmluvy žalovaného ako neplatné z rovnakých dôvodov.

22. Odvolací súd nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie o primeranosti zmluvnej odplaty. Úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 70,02 % podstatným spôsobom prevyšuje odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známu priemernú úrokovú mieru

z úverov bánk, ktoré boli v rozhodnom období súčasťou toho istého finančného trhu ako žalovaný.

23. Odvolací súd sa vzhľadom na primárne vyriešenie otázky neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ďalšími námietkami týkajúcimi sa hmotnoprávneho posúdenia nárokov zo zmluvy o revolvingovom úvere nezoberal.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc rozhodcovského súdu je neplatná. Platí, že ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Je tak daný dôvod podľa § 45 ods.1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

25. Preto odvolací súd nepovažuje výrok I. súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, za vecne správny.

26. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

27. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že rozhodcovský rozsudok citovaný vo výrokovej časti tohto rozsudku zrušil.

28. Pokiaľ ide o návrh na odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, v tejto časti považoval odvolací súd zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Keďže odvolací súd zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorý v zmysle § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, niet dôvodu rozhodovať o odložení jeho vykonateľnosti, ktorý inštitút zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ani nepozná. Preto odvolací súd podľa § 387 C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

29. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v konaní úspešný, došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, a preto mu v zásade v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Zo spisu však nevyplývali žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalobcu v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

30. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov senátu krajského súdu 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Trenčíne, dňa 27. decembra 2018

JUDr. Ľubica Bajzová
predsedníčka senátu

JUDr. Alena Záhumenská
členka senátu
nepodpísané z dôvodu čerpania dovolenky
(§ 394 ods. 2 CSP)

Mgr. Martina Trnavská
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Kukučková